

Predikan i Skepplanda kyrka 2021 av Tobias Bäckström

Femte söndagen i påsktiden

”Att växa i tron”

Hos 11:1-4

1 Joh 4:10-16

Joh 16:5-11

Ps: 517, 641:7, 663, 28, 726, 252

Den här predikan kommer att handla om synd, rättfärdighet och dom. De tre saker som räknas upp i slutet av dagens evangelieläsning och som den helige Ande, hjälparen ska visa världen om vad det är. Men Jesus talar ju om för oss vad han menar med dessa ord, fast svaren kanske förvånar oss lite. För när vi hör ordet *synd*, vad tänker vi på då? Ja, synd är väl att vara girig, att skvallra, stjäla, mobba andra, vara otrogen och mycket annat som vi tänker på i vår syndabekännelse.

Men Jesus säger något annat: *synd är att inte tro på mig*. Det är dessutom det enda han nämner, det är alltså inte en synd bland andra i en lång lista, utan själva ursynen.

Ja, synd är något djupare än att bara bryta mot en moralisk kod. Det som vi ser som synd till vardags är snarare *effekten* av ursynen.

Men hur kan det vara en synd att inte tro? Det finns ju många som inte tror på Jesus, att han inte är Guds son eller uppstått från det döda. Är alla dessa syndare *i och med det*? Och alla de som inte vet vad de ska tro som tvivlar på det ena eller det andra?

För att förstå det måste vi först förstå vad som menas med att tro. Tro handlar här inte så mycket som att hålla vissa dogmer för sanna utan att ha *förtroende* för någon, lita på någon. Det Jesus säger är ungefär att synd, det är att inte lita på mig.

Det är inte konstigare än att *alla* goda relationer bygger på förtroende. Det är svårt att leva med någon som man inte litar på. Att ständigt gå omkring med ett gnagande tvivel på den andre, tänk om han har en affär med någon annan, eller vill han mig verkligen väl? Blir jag manipulerad? Att ha ett sådant misstroende mot den andre, oavsett om det stämmer med verkligheten eller inte förstör oundvikligen förhållandet. För eller senare kommer man till en punkt där man tillsammans måste börja jobba på förtroendet eller om det inte går: gå skilda vägar. En sann och äkta relation bygger på förtroende.

Själva ursynen, när Adam och Eva åt av kunskapens träd, handlade om att de själva ville bli som gud. Det som de gjorde var i princip att säga till Gud: *vi litar inte på dig!* Vi tror inte att du vill oss väl. Vi tror att du undanhåller något för oss när du förbjuder oss att ta av trädet, därför har vi inget förtroende för dig. I det här fallet fanns det inget fog för misstanken, det var ju ormen som lurade dem, men det hjälper inte. Brist på förtroende, oavsett om det finns skäl för det eller inte, leder till förstörda relationer.

Så att inte tro på Jesus handlar om detta. Det är att säga till honom: jag litar inte på dig och därför vill jag inte ha med dig att göra.

Det handlar alltså inte om att tvivla på vem Jesus är. Man kan ha tvivel och ändå vara med. I Matteus sista kapitel beskrivs det hur lärjungarna mötte den uppståndne och föll ner för att hylla honom. Men så lägger han till: några tvivlade. Men det var ändå inget hinder från att vara där med de andra.

Nästa ord var *rättfärdighet*. Också här blir vi nog lite förvånade över vad Jesus säger. Är inte rättfärdighet detsamma som moralisk godhet, att var oförvitlig, utan synd? Vad menar Jesus med att säga att rättfärdighet är att han går till Fadern? Men låt oss nu ha med vår insikt om vad synd är. Om synd är att inte lita på Jesus, så är rättfärdighet då att leva i förtroende med honom.

Och det handlar inte om *vår* rättfärdighet utan om Guds, som Paulus skriver i Rom 3:21-22: *"Men nu har Gud uppenbarat en rättfärdighet som inte beror av lagen ... – en rättfärdighet från Gud genom tron på Jesus Kristus, för alla dem som tror."*

När *vi* inte litar på Gud så betyder inte det att *han* bryter sitt förbund med oss. Rättfärdighet i bibeln handlar om Guds *osvikliga trohet mot sitt förbund*. Även om vi lämnar honom lämnar inte han oss. När Jesus går till Fadern är det för att visa att vägen till Gud är öppen. Förbundet har inte brutits, även om vi lämnade det så gjorde inte Gud det.

Den tredje och sista saken som vi behöver hjälp att förstå var *dom*. Även det har väl med synd att göra? Det är väl synden och syndaren som ska dömas? Så hade vi gissat vad Jesus skulle säga kanske vi hade trott att det handlar om vi skulle ställas inför en dom efter detta livet där vi ska stå till svars för våra liv och dömas för våra gärningar.

Men Jesus säger något helt annat: Dom betyder att: *denna världens härskare är dömd*. Det anspelar på ett tidigare ställe i Joh 12:31 där Jesus säger: *"Nu faller domen över denna världen, nu ska denna världens härskare fördrivas."*

Domen är inget som väntar efter denna världens utgång. Domen har redan inträffat. Denna världens härskare som har förlätt mänskligheten sedan urminnes tider är dömd. Domen är riktad mot honom och inte mot oss.

Visserligen kan vi också drabbas av dom, men då är det något som vi drar över oss själva. Om vi vänder oss bort från Gud, för att vi inte litar på honom. Om vi inte vill ta emot den rättfärdighet som Jesus ger oss när han öppnar vägen till fadern för oss. Då ställer vi oss också under domen, här och nu.

Men liksom synd är något djupare än våra onda gärningar så är rättfärdighet något djupare än våra goda gärningar. Synden är att inte tro på honom, och rättfärdigheten är att *genom* tron ta emot den rättfärdighet som han ger.